

Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή η μόνη αποδεκτή «πολεμική σύγκρουση» από την Εκκλησία μας.

του π. Αντωνίου Χρήστου*.

Με τη χάρη Του Θεού, φτάσαμε στα πρόθυρα άλλης μιας Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Έχουμε γράψει φυσικά για το θέμα και άλλες φορές αλλά όσο και να αναφερθεί κανείς σε αυτή την κατανυκτική και ευλογημένη περίοδο της Εκκλησίας μας, καταλαβαίνει ότι είναι σαν να μην έχουμε πει τίποτα! Φέτος άλλωστε η περίοδος αυτή συμπίπτει με τον πόλεμο και την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, οπότε όπως λέει και ο τίτλος μας θα τα συνδυάσουμε όσο και φαινομενικά να φαίνονται ότι είναι άσχετα...! Ας ξεκινήσουμε :

Πολλές φορές στο παρελθόν της ανθρωπότητας, σε πολλές ιστορικές περιόδους της μέχρι δυστυχώς και τις μέρες μας, βλέπουμε συνεχόμενες πολεμικές συγκρούσεις έθνους εναντίον έθνους ή συνασπισμός δυνάμεων εναντίον άλλων. Ήδη η ανθρωπότητα στον περασμένο 20^ο αιώνα θρηνεί και αριθμεί δύο Παγκοσμίους πολέμους με τόσες απώλειες σε ανθρώπινο δυνα-

μικό και όχι μόνο. Με τις σύγχρονες γεωστρατηγικές εξελίξεις πολλές φορές φαίνεται ότι φτάσαμε ή είναι θέμα μικρών λεπτομερειών να φτάσουμε σε έναν τρίτο Παγκόσμιο πόλεμο και δυστυχώς λόγω της πυρηνικής ενέργειας που διαχειρίζονται ήδη πολλές παγκόσμιες δυνάμεις ίσως είναι και το τέλος της ανθρωπότητας και ίσως και του πλανήτη Γη αν πατήσουν όλοι αυτό το περιβόητο κουμπί ...!

Φυσικά όλα αυτά ευχόμαστε από καρδιάς να είναι σενάρια «επιστημονικής φαντασίας» και να επικρατήσει η κοινή λογική ή καλύτερα η θέση της Εκκλησίας για τον πόλεμο. Ο πόλεμος είναι κακό πράγμα και δεν μπορεί κανείς να αμφιβάλλει περί αυτού και να θεωρεί ότι είναι γνήσιο και πραγματικό μέλος της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Είναι ιστορικά και θεολογικά τεκμηριωμένο ότι ο πόλεμος αποθηριώνει τον άνθρωπο, καταστρέφει τη ζωή και τα αγαθά της, χαλαρώνει τις ηθικές αξίες. Γι' αυτό και βλέπουμε σε συνθήκες πολεμικών συγκρούσεων και κάτω από το αίσθημα της επιβίωσης να συμβούν προδοσίες, εκμεταλλεύσεις του ισχυρού στον αδύνατο, βιασμοί, σκληρή βία, μαυραγοριτισμός και άλλα παρόμοια που υπό άλλες συνθήκες θα ήταν ανεπίτρεπτα ακόμη και στη σκέψη, πόσο μάλλον στη πράξη.

Η Εκκλησία πάντοτε εύχεται για την ειρήνη στον κόσμο, αλλά επειδή ζουν άνθρωποι και όχι άγγελοι στη γη ξέρει ότι ο πόλεμος είναι καμιά φορά αναγκαίο κακό αλλά μόνο για αμυντικό σκοπό και την υπεράσπιση της πίστης, της πατρίδος, της ανθρώπινης ζωής και της αξιοπρέπειας την οικογένειας και αυτά ως τελευταία και έσχατη λύση. Ο πόλεμος είναι μια μη φυσιολογική πνευματικά κατάσταση, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάνε «οι Μάρτυρες του Ιαχωβά» και όχι μόνο, ότι για να λένε ότι λένε κατά της Ορθόδοξης Εκκλησίας ότι δήθεν «Ανεχόμαστε και ευλογούμε τα όπλα και κατά συνέπεια τον πόλεμο» ότι κάποιοι φυλάνε σκοπιά στον Έβρο, στα νησιά και σε κάθε στρατόπεδο της πατρίδος για να λένε αυτοί εκ του ασφαλούς αυτά που λένε! Η Εκκλησία δεν ευλογεί κανένα όπλο (και ας αγιάστηκαν πρόσφατα τα πρώτα Ραφάλ) αλλά αγιάζονται αυτοί που τα κρατούν και υπηρετούν την πατρίδα και πάλι στα πλαίσια άμυνας και ποτέ επιθέσεως. Με το σκεπτικό ότι για να έχεις ειρήνη οφείλεις να είσαι αξιόμαχος και έτοιμος για πόλεμο (όσο και αν ακούγεται αντιφατικό αυτό, αλλά μόνο αν είσαι ισχυρός στρα-

τιωτικά σε σέβονται και φοβούνται οι γείτονες να εισβάλλουν στο κράτος σου).

Η Εκκλησία έναν πόλεμο ευλογεί, κηρύττει και μάλιστα χοροστατεί! Είναι ο συνεχής «πνευματικός-αόρατος πόλεμος» εναντίον του Διαβόλου και των Αγγέλων αυτού! Είναι επίσης ο πόλεμος εναντίον του «παλιού ευατού μας» και τέλος είναι ο πόλεμος εναντίον «των παθών και των αμαρτιών μας»! Ναι σε αυτό τον πόλεμο μας προετοιμάζει και μας βοηθά η Εκκλησία μας μέσα από τα σωστικά της μυστήρια και τις Ιερές της Ακολουθίες και ιδιαίτερα σε κάθε περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής που είναι η κατεξοχήν περίοδος αυστηρής νηστείας και εγκράτειας, συχνών και πυκνών Ακολουθιών, περίοδος περισυλλογής και προσευχής και περισσότερης σιωπής και ησυχίας! Επομένως ως «καλοί στρατιώτες Χριστού» ας τρέξουμε πρόθυμοι σε αυτόν τον «πόλεμο», έχουμε στο «οπλοστάσιό μας» ότι χρειάζεται για να τον «νικήσουμε» κυρίως όμως να «νικηθεί» ο εγωϊσμό μας, η φιλαυτία μας και το θέλημά μας και να υιοθετήσουμε το θέλημα του Ιησού Χριστού και της Εκκλησίας μας! Καλό Στάδιο να έχουμε αδελφοί μου, συγχωρέστε με για να ξεκινήσουμε ομαλά και δυνατά! Αμήν.

*Ο [π. Αντώνιος Χρήστου](#) είναι Προϊστάμενος Ιερού Ναού Προφήτου Ηλία Κορμπι- Βάρης, της Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και Κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Ελληνικό Ανοιχτό Πανεπιστήμιο.